

opusdei.org

Pomoćni vikar u Crkvenome zakonu Prelature Opusa Dei

Komentari profesora Eduarda Baura o osobi pomoćnog vikara u Crkvenom zakonu za Prelaturu Opusa Dei

26.03.2015.

Codex iuris particularis Operis Dei (Statut Opusa Dei), kojega je proglasio sveti Ivan Pavao II Apostolskom konstitucijom *Ut Sit* 28. studenoga 1982. godine, utvrđuje da je ured Prelata cijeloživotna služba.

Iz tog razloga, isto pravilo predviđa ulogu pomoćnoga vikara, koji može imati dva oblika.

Prvi oblik, o kojem sada raspravljamo, predviđen je za slučajeve u kojima se, zbog povećanja upravljačkog posla ili starije dobi Prelata ili drugih sličnih okolnosti, Prelat smatra poželjnim da dodatno, osim Generalnog vikara, kojega uvijek mora imati, bude i pomoćni vikar, koji ima izvršnu vlast potrebnu za pomoć Prelatu u upravljanju Prelaturom. Naime, točka 134.1 Statuta utvrđuje da je "prikladno i korisno imenovati pomoćnog vikara u skladu s br. 135, ukoliko Prelat sudi po Gospodinu; on ga slobodno može odrediti nakon konzultiranja sa svojim vijećem. Cijelo Glavno vijeće može također Prelatu iskreno predložiti kandidata za pomoćnog vikara, koji mu može pomoći u upravljanju sljedećih osam godina. Izostankom važnih razloga

za suprotno, Prelat bi sa spremnošću trebao prihvatiti volju Vijeća." S obzirom na zadaću ove vrste Pomoćnog Vikara, br. 135 Statuta potkrjepljuje sljedeće: "Pomoćni vikar, ako svoje sposobnosti stavi na raspolaganje Prelatu, pomaže mu; ako je Prelat odsutan ili spriječen on preuzima njegovo mjesto. Nema drugih dužnosti, osim onih koje mu Prelat delegira uobičajeno ili *ad casum*. Trebao bi vjerno predati izvještavati Prelata u vezi svega što radi." U ovom slučaju, Prelat je dodijelio sve izvršne ovlasti upravljanja, uključujući i one za Prelata.

Ovdje opisana uloga najbolje se razumije ako se uzme u obzir da zadatak koji Crkva povjerava Prelatu – kao što je slučaj sa svakim pastirom koji je na čelu crkvene skupine - nije ograničen samo na upravljanje. Prelat također mora biti, kao što Statuti potvrđuju, "otac i učitelj" (br.

132.3) za sve vjernike - zajedno svećenike i laike - povjerene njegovoj skrbi.

Drugi tip pomoćnog vikara predviđen je u slučajevima kada je Prelat spriječen u obavljanju svoje službe. U takvoj situaciji, postoji procedura za izbor Pomoćnog vikara, kojemu su prenesene sve ovlasti Prelata, osim naslova (i bez prava nasljeđivanja), što zahtijeva potvrdu od Svete Stolice. Na taj način, čak u hipotetskom slučaju spriječavanja Prelata, uloga Prelata kao Oca i dalje ostaje, iako bi vlast bila u rukama Pomoćnog vikara, čija bi uloga bila slična onoj Apostolskog upravitelja biskupije.

Eduardo Baura

---

hr-hr/article/pomocni-vikar-u-
crkvenome-zakonu-prelature-opusa-
dei/ (9.04.2026.)